

Patxi Zubizarreta · Elena Odriozola

5. Bi bidaiari berri

—**AXOLA AL DIZU** zure alboan esertzeak? —zuzendu zitzaion Periko, eta Usoak, kontu-kontari zihoazen Bixintxo eta gurasoei begiratu ostean, ezezkoa egin zion buruaz—. Gurasoek bidaia hau egitea proposatu zidate-nean, aspergarria izango zela pentsatu nuen, baina orain Olavekin ados nago: bidaia hau zoragarria eta kilikagarria gertatzen ari da... —Eta Usoak baiezkoa egin zion buruaz.

—Nik, berriz, desiratu egiten nuen bidaia hau. Fiordoak, glaziarrak, gauerdiko eguzkia ikusteko irrikaz etorri naiz. Baina, egia esan, ez nuen troll-ik eta istripurik espero.

Bikoteak ere kontu-kontari jarraitu zuen: aurrena bidaiariei buruz, hurrena Martin eta Itari buruz eta, azkena, beren bizitzari buruz.

—Lehengo mezua zure senargaia-rena zen, ezta? —galdegin zion Perikok ezustean, zeharka onartuz, lehentxoago, telefonoa zorutik jasotzean mezua ikusia zuela.

—Ez, nik ez daukat hala-korik —erantzun zion Usoak, eta, bere buruarekin harriturik, Manex etorri zitzaion gogora, eta bereziki mezuan mutil erakar-garriekin kontuz ibiltzeko agertzen zen oharra. Eta Usoa are gehiago harritu zen Perikori zuzenean galdegin zionean—. Eta zuk, ba al duzu andregairik?

—Bat, bi, hiru... —hasi zen mutila zenbatzen, pentsakor, atzamarraz jasotzen zituen bitartean.

Hala eta guztiz ere, Perikok ez zuen zenbatzen jarraitzerik izan, zeren azkenik Tromso herrira heldu baitziren. Olavek, mikrofonoa eskuan, hainbat ohar interesgarri egin zien, eta bereziki arratsaldean ez berandutzeko eskatu.

—Oslora hegazkinez itzuliko gara eta, gaurko gorabeherak ahanztirik, berriro ere toki ikusgarriak, hainbat toki *lunefull* bistatuko ditugu.

Tromso bera herri xarmanta iruditu zitzaion Usoari, bai Aurora Borealari buruzko museoa, bai hirigunea bera, bai baleen antzinako kaia. Eta istripua ahanzteko (bidaiari askok artean gidariaren ardura falta eta salaketa beste konturik ez zuten), kaiko jatetxe polit batean bazkaltzea erabaki zuten. Kasualitatez, Periko eta bere gurasoak ere hara sartu ziren, eta Usoak Periko behin baino gehiagotan berari begira topatu zuen. Eta

bere buruari galdegin zion ea benetan izango al zuen andregairik, ea benetan ibili ote zen andregaien kopurua zenbatzen.

Arratsaldean, inor ez zen ausartu autobusa hartzeko hitzordura berandu agertzera. Egun hura bestelako ustekaberik gabe amaitu zuten, eta, Olavek esan bezala, bazirudien biharamunean berriro hutsetik hasiko zutela Eskandinaviara egindako bidaia hura; izan ere, goizeko seiak aldean, alboko gelako gizona, Adolfo alegia, izugarri ozen, izugarri trakets, eta izugarri ingeles kaxkarrean hasi baitzen *Singin' in the rain* kantatzen. Eta geroxeago, dutxatu bitartean, Usoak berriro ere letrari erreparatu zion, bereziki *The sun's in my heart and I'm ready for love* zatia, eta bere pentsamendua Manexengana zuzendu arren, Periko etorri zitzaion gogora.

—Bixintxo, gaur bidaia elkarren ondoan egingo dugu. Liburu polit bat irakurriko dugu elkarrekin, ados? —esan zion nebari komunetik irten-dakoan.

—Ados —erantzun zion honek—, baina zer egingo dut Perikok beste goxoki bat ematen baldin badit gurasoein joateko?

Usoa zer esan ez zekiela geratu zen. Listua irentsi zuen. Perikoren jarrera hark gauza asko argitzen zuela iruditu zitzaion.

—Nik piruleta bat erosiko dizut —amaitu zuen—, baina nire ondoan joan beharko duzu.

Alabaina, Usoaren harridurak ez ziren horretan amaitu, zeren, autobusa hartzera jaitsi zirenean, bi bidaiari berri ikusi baitzituen zain. Antza, Martin gidariaren emaztea eta semea ziren (Dominika eta Migel, azken hau Bixintxoren adinkidea), eta horrek are gehiago piztu zituen lehengo bidaiarien arteko esamesak: esan behar al zioten Dominikari Itarena?; zer nolako jokabidea erakutsiko ote zuten orain Martinek eta Itak? Baina Usoak ez

zuen gehiago pentsatu eta entzuterik izan. Ordurako Bixintxok Migelen trizikloa hartua zuen, eta Migel ttikiak hagin-ka egin zion besoan, eta, gurasoak maletak ekipaje tokian sartzen zituzten bitartean, Usoak nekez bereizi ahal izan zituen bi mutikoak.

—Ni ez naiz zurekin joango —mehatxatu zuen Bixintxok, erdi negarez eta arrebarekin guztiz haserre. Mutikoak ez zion besterik erantsi, baina sakelatik marrubizko goxoki bat atera zuen.

Eta Usoak bere ingurumarira begiratu zuen, eta Perikori antzeman zion.

—God dag —egun on esan zion norvegieraz, apur bat hurbildu zitzaionean.

